

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Christum offerre diabolo, & diuinam virtutem transferre ad voluntatem diaboli: id quod grauiissimum est peccatum. Si ergo in eum finem vtamur sacramentalibus, vt nos vt per ea moneamur veneracionis Dei, vtque tantum à virtute nominis Dei spectetur fructus & efficacia ad formam orationis, salutare est & minimè contra Deum, etsi rumpantur suis aduersarij. Non sunt res ita necessaria, vt nemo sine illis possit saluari: fateor: tamen propter similes, vt semper in oculis & vsu habeant, quo Dei recordentur, pietas accendatur, fiducia in Deum erigatur, Deus laudetur, & Sathanas hisce rebus inimicus tanquam flagellis repellatur, haudquam sunt contemnenda. Sepè etiam efficaciam diuinæ virtutis per hoc miraculosè operatam esse, compertum est: Nutritur autem maximum per hæc deuotio & contemplatio nominis & gloriae Dei.

CAPUT XVII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit Episcopus secundum Apostolum & scripturam.*
2. *Qualis sit eligendus in Episcopum.*
3. *Quid illi debeant subditi, scilicet honorem, obedientiam, prouisionem.*

Apostolus i. Corinth. 4. exponit, quid sit Episcopus, inquiens: Sic nos existimet homo, vt ministros Christi & dispensatores ministeriorum Dei, est enim Episcopus Speculator aut superintendens, (aufseher vndē Hier. 6. Constitui super vos speculatores, Græcè σκοτωοῦς, audite vocem tubæ: & sic dicitur, quia semper intendere debet saluti plebis

plebis sibi commissæ : est enim dispensator ministrorum Dei, id est, docere debet Euangelium & prædicare populo Marc. vltimo & Matth. vlti, absoluere & ligare, atque sacramenta ministrare, & pauperum Christianorum curam agere, & in eum finem dicit Apostolus 1. Timot. 3. Qui Episcopatum disiderat, id est, hoc officium, curam & labores pro salute simplicium, bonum opus desiderat: placet enim Deo maximè hoc officium Episcopi, quandò quis hoc non facit propter suam gloriam, aut commodum aut dignitatem, sed ad laudem Dei & salutem simplicium, qui quærerit fructum, non lanam ouium. Vnde dicitur apud Prophetam: Væ pastoribus qui pascunt semet ipsos &c. qui labores suscipit propter Deum & utilitatem gregis sui, nō propter dignitatem vel diuitiū aut honorem. Est igitur Episcopus dispensator rerum æternarum per ministerium verbi & sacramentorum, scilicet iustitiae æternæ, Charitatis, Spiritus sancti, vitæ æternæ, remissionis peccatorum &c. hæc enim dispensantur per prædicationem, & fide accipiuntur à fidelibus, Gala. 3. aut ex auditu fidei velle. gis &c. Gubernatio igitur rerum corporalium, ciuitatum ac legum pertinet propriè ad politicam administrationem, quæ res alia est à dispensatione rerum spiritualium. Si igitur Episcopi habent potestates gladij, hanc nō habent ut Episcopi ex mandato Euangelij, sed iure humano, donatam à regibus & imperatoribus ad administrationem ciuilem suorum fiditorum & bonorum, ad sustentationem ministorum & bonorum, ad sustentationem ministorum &c. Proprium autem officium Episcopi est, docere seu scripto seu ore, ordinare, remittere peccata, & ligare impenitentes, administrare sacramenta, &c.

2. Secundò dicit Apostolus 1. Timot. 3. & Tit. 1. nota qui sint eligendi in Episcopos Ecclesiæ: nam elegabantur olim ex ciuibus probatissimis, qui erant optimæ famæ & doctrinæ, sicut nunc Consules eliguntur.

tur: & eligebantur etiam vxorati, & qui habebant filios & familiam domesticam. Lyra in glossa inquit, quod sub nomine Episcopi Apostolus etiam intelligi voluerit Sacerdotes, & cetero: nam ad utriusque officium pertinet superintendere populo, docere, administrare, &ceterum. licet haec officia magis extendantur in Episcopo, quam in Sacerdote, eò quod ille tam diocesis, hic autem saltem unam parochiam habet regendam. Est igitur eligendus in Episcopum vel in Sacerdotem, qui sit sine crimen, id est, irreprehensibilis. dicitur autem irreprehensibilitas duplex, primo in coram Deo, & coram hominibus: coram Deo nullus episcopum mortalium est irreprehensibilis, iuxta 1. Ioan. 1. Si quis.

xerimus quia peccatum non habemus, &ceterum. Alia est coram hominibus vel mundo, quando quis se nul laturitudine inquinat vel manifesto peccato, aut enormi & criminoso se culpabilem facit, ut libidinosum, ebriosum, percussorem, adulterum, blasphemum, sacrilegum, &ceterum. Nam qui vult alios docere & corrigit, & ipsis dicere scelera eorum, iuxta Propheta, ipse crimen careat oportet, nam ut Cato inquit.

Turpe est doctori, quem culpa redarguit ipsum.

Deinde qui sit unius vxoris maritus, id est, qui non simul duas habeat uxores, sicuti commune erat apud Iudeos & gentiles, quibus hoc liberum erat. Sed voluerunt sancti patres, maiorem omnino pudicitiam habere Sacerdotes Ecclesiae Christi, prohibuerunt ipsis etiam unam uxorem, ut eo melius quae Domini sunt, curarent, non quomodo placerent uxoribus, &ceterum. Sed quae scandala postea secuta sint, ex incutia praelatorum, manifestius est quam ut hic referre sit opus.

Tertiò, eligendus qui sit ornatus gestibus & moribus, per exteriora enim iudicantur interiora. Unde dicitur,

E E

Matt. 5.

III.

V.

VI.

VII.

VIII.

IX.

X.

XI.

XII.

dicitur, Sic luceat lux vestra coram hominibus & Eccles. 19, Ex visu cognoscitur vir. Amictus corporis & risus dentium, & ingressus hominis enunciant illo. Vnde legitur de B. Ambrosio, quod noluerit ei ordinare qui dissolutè incedebant, vestimentis scilicet lenonijs. Quartò, ut sit pudicus verbis: nam im pudicus oculus & verbum impudicum sunt impudici cordis nuncius. Vnde verba luxuriosa non decet Episcopum nec clericum. Quinto, prudens in consilijs dandis ac regendo populo. Matt. 24, fidelis se uus & prudens, quem constituit Dominus super similiam suam. Sexto, hospitalis, qui colligat peregrinos Christianos, & illis benefaciat, distribuendo leemosynas: nam quicquid reliquum est bonorum & ultra necessitatem, id erogabitur in pauperes. Romanor. 12, hospitalitatem sectantes, id est, inuitando eos scilicet pauperes, qui te reuinire non possunt bona enim quibus vivuntur, Christi bona sunt. Septimo, non sit vinolentus, nec se immodicis haustibus & certatim ingurgitet vino. Esai. quinto. Viri potentes estis ad bibendum vinum, certantes scilicet ad aequales haustus, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. Ephes. quinto. Nolite inebriari vino, quo est luxuria. Octauo, non sit percussor, ne querquam vulneret provocatus vel verbo vel ira, sed in modestus, mitis, & patiens. Philipp. quarto. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Non, nec cupidus vel auarus, nec usurarius, aut mercator, nec turpi lucro deditus, id est, lusor aleæ, taxillorum &c. Decimo, non sit litigiosus. 2. Tim. 2. Seruum Deum oportet litigare, & Matth quinto, Sit sermo vester, Est est, Non non. Undecimo, doctor lingua, qui possit docere subditos & pascere doctrina, & coercere contradictiones hereticos, eosque conuincere sanctorum: sunt enim plerunque inobedientes, vaniloqui, & seductores, Tit. primo. Duodecimo, vrsus domini

domui suæ benè præesse: nam qui propriam domum non benè regit, quomodo domū Dei, id est, Ecclesiā gubernabit? Igitur si habet filios morigeros & familiam honestā, signum est, q̄ & benè gubernabit Ecclesiā. His igitur iā dictis cōditionibus Episcopus debet esse probatus, antequā eligatur: non sit neophytus in fide, aut ppter aliam aliquā causam, sicuti hodie eliguntur ppter munera, stemma, diuitias, fauorem, &c. Euangelicus ergo & Apostolicus Episcopus eligendus est, qui talibus dotibus sit ornatus. Habet & patres suos canones de vita & statu Episcoporum, Sacerdotum & Clericorum, qui si seruarentur, haud dubie aliam faciem haberet Ecclesia.

Tertiō, tria debent subditi Episcopo vel Sacerdoti: primō reuerentiam. Nam Episcopus non est minister vel seruus imperatoris vel regis, sed Dei & Iesu Christi. Graue est igitur peccatum, contemnere, detinere, detrahere, in ius vocare, aut tangere sacerdotem vel Episcopum. Ideo Apostolus i. Tim. 5. inquit: Aduersus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. Contemptus enim & odium Sacerdotum, ianua est omnium heresieon, inquit Cyprianus Secundo, subditi debent illis obedientiam Luc. 10. Qui vos audit, me audit: qui vos spernit, me spernit. debemus enim illis obedire etiam dyscolis, in omnibus quæ non sunt contra Deum & verbum eius Heb. 12. Obedire præpositis vestris, ipsi enim rationem reddituri sunt &cæt. Tertio, debent illis prouisionem corporalem, i. Timoth. 5. Qui benè præsunt presbyteri, duplii honore digni sunt, maximè qui laborant doctrina & verbo, id est, illis ex mandato Euangeli debetur non solum reuerentia, sed etiam prouisio. De ijs qui laborant verbo, dicitur Deuterono. 25. Non alligabis os boui trituranti, & i. Corinthiorū 9. Qui altario inseruit, de altario viuet. Et Christus inquit Matth. decimo:

EE 2 Dignus

Dignus est mercenarius mercede. non dicit, Dignus est desidiosus sacerdos censibus vel mercede, &cæ. Dicitur Actoꝝ 20. Attendite vobis & vniuerso gregi, in quo posuit vos Spiritus sanctus Episcopos &cæ. Videant ergo Episcopi, quomodo desiderent Episcopatum, & quomodo ei præsint &c.

CAPVT XVIII.

ARGVMENTA.

1. *Quis sit verus hæreticus dicendus.*
2. *Quare Deus permittit hæreses fieri per delices sermones.*
3. *Quomodo sit vitandus hæreticus.*

Hereticus est, qui temporalis commodi gratia, aut fauoris hominum vel voluptatis siue inuidia, falsas fingit de scriptura glossas, easque defendit pertinaciter, & facit sibi adhærentiam in populo: hæ causæ potissimum faciunt hæreticum. Sic Arius inuidia contra clerum effinxit nouam interpretationem, & à catholico intellectu alienam, superilud Ioan. 14. Pater maior me est. Sic Zuinglius interpretatur verba Christi, Hoc est corpus meum, il est, figura corporis mei. Sic Anabaptista ille Baltazar Hiebmeyer affinxit nouam glossam verbis Chnsti, vbi dicit Marci vñimo: Qui crediderit, scilicet primo, & baptizatus fuerit. Sic Vualdo dixit super illa verba i. Petr. secundo. Vos omnes (scilicet baptizati) estis regale sacerdotium, id est, omnes Christiani sunt sacerdotes. idem fit apud alios Hæreticos, qui propria scientia inflati, segregant se à communi Ecclesia: Quare Apostolus eos vocat sectas Galat. quinto, & sic temper peculiarem sectantur opinionem de scripturæ intellectu, quem temere defendunt: idcō hæresis